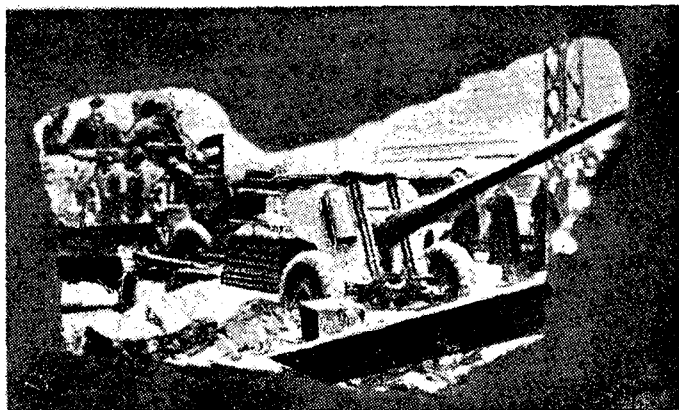

חידושי נשק וטכניקה

נוסף על ניירות ממונעת-גרורה — „ניירות-מקומית" של מנוע-עצמי

לא מומן היתה בהונגריה ההודמנות לצופים לחוות בכלי-ארטילריה סוביאטיים המצוידים בסידור לגמרי חדש. המאפשר להם כושר-תנועה בלתי רגיל בתוך איזור הצבתם ופעולתם. המדובר הוא בכלים שלכאורה הגם מן הסוג הממונע ה„רגיל" : — כלי-תותח שנועדו לפעולה בשדה, והמצוידים במגן-שריון המקובל וגרורים על-ידי מכונית-גרורת. אלא שהובחן בהם כי לאחד משני יצוליו של הכלי מחובר מתקן-הנעה עצמי. כתוצאה מכך, מתאפשר לכלי-ארטילרי כזה, גם כשהמכונית-הגרורת אינה רחומה אליו, כושר-תנועה (אם גם מוגבל) בתוך שדה הקרב. שכן על קצה היצול מורכב גלגל-היגוי, ניתן להפניה ב- 360° , והוא מאפשר לכוון את תנועתו העצמית של כלי התותח ואילו כוח-ההנעה, הבא מהמנוע הנ"ל, הוא המסובב את שני

הגלגלים עליהם מוצב פן-התותח. נקל להבין כי שכלול נוסף זה במבנהו של כלי התותח מעיד על נסיון לפתור אחדות מן הבעיות הצפויות לארטי-לריה של המחר בשדות הקרב ה„אטומיים", בהם ריכוז והתפזרות מהירים (וכן החלפת עמדות, וכניסה זריזה למחפה-מחופר) עתידים להיות חיוניים כל-כך.

ה„פרד" המכני לא רק חזק כמעט כ„סוס", אלא אף בעל כושר-טקטי רב ממנו

לכאורה אין חדש לקוראי „מערכות" לא בקנה-ללא-רתע (בן 106 המ"מ) המוצב על גבי ג'יפ — ולא בזה הנישא על גבי „פרד מכני", אלא שיש לעתים שהודמנות להשוואה מלמדת הרבה לגבי התאמתם היחסית של כלים שונים לתפקידיהם. בתמונה בה מוצגים, זה בצד זה, ה„סוס" המכני (הלוא הוא ה„ג'יפ"), וה„פרד" החדש, שניהם נושאי הקנה — מתבלטת העובדה,

עד כמה ה„פרד" (אשר יש ביכולתו לשאת גם את המפעיל וגם תחמושת די הצורך לרוב מצבי השימוש הטקטי בקנה בן 106 המ"מ — או „כיתה" קטנה" בת 5-7 רגלים וצידום) מסוגל יותר מן הג'יפ להתפרקד על הרקע, ולנצל תוך כדי תנועתו את השקעים והמחפים הזעירים ביותר.

